

[Clara Munck.]

kendskabet til de grønlandske forhold, der gør, at udbetalingen af tilskuddene kan foregå på forskellig vis. Rent principielt ville vi være meget betænkelige ved at indføre sociale ordninger i Danmark, hvor ydelserne erlægges i form af naturalier. Det kan godt være, det er rigtigt — vi har jo fået en del oplysninger om forholdene deroppe, og på baggrund af det materiale, jeg har haft til rådighed, vil jeg altså ikke gå imod det — at man ved denne lovgivnings gennemførelse fastholder dette naturaliebegreb.

Jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt det er det rigtige beløb, når børnetilskuddet foreslås fastsat til 200 kr. pr. barn pr. år. Vi er enige i, at der skal ydes et tilskud til alle børn, og i, at man ikke skal gøre forældrenes indtægter op, før man udregner og udbetaler tilskuddet; men hvordan man er nået til tallet 200 kr., er ikke let for mig at se. Hvis vi går ud fra, at man har regnet med, at gennemsnitsindkomsten i Grønland kun er knap halvdelen af, hvad vi af erfaringer og kendsgerninger véd den er i den øvrige del af riget, kunne vi sige, at børnetilskuddet i Grønland også skulle være cirka det halve. Til gengæld ved vi, at familierne i Grønland har langt flere børn, end vi kender det her. Men et beløb af denne størrelsesorden er man altså kommet til ud fra et materiale, som jeg i hvert fald ikke har haft mulighed for at sætte mig ind i.

Vi kunne også rejse spørgsmålet, hvorfor man slutter med udbetaling af børnetilskuddet ved barnets 14. år. Det fremgår tydeligt af bemærkningerne, at man har sammenkædet børnetilskuddets ophør med skolepligtens ophør. Nu er det selvfølgelig at håbe, at de 14-årige i Grønland er klar til at gå ud i erhvervslivet, når skolepligten ophører. Det er også meget alvorligt at håbe, at de store uddannelses- og oplæringsplaner, der foreligger for Grønland, kan bringes så vidt frem, at de 14-årige virkelig har et erhverv at gå ud til.

Jeg foreslår altså ikke nogen forhøjelse af aldersgrænsen, men må også her gå ud fra, at man har haft en særlig hensigt med ikke at gå op til 18 års grænsen, men holder sig til de 14 år.

Jeg skal som sagt udtale, at den konser-

vative folketingsgruppe fuldt og helt går ind for en gennemførelse af dette lovforslag. Vi har måske kunnet undre os lidt over, at lovforslaget er fremsat den 5. december, og vi skal have juleferie den 13. december — ja, det er altså ikke det, vi undrer os over, men over, at loven skal træde i kraft den 1. januar. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister for Grønland, om det egentlig ikke ville være rigtigst ved gennemførelsen af et lovforslag af denne art, at vi indsatte en bestemmelse om, at loven skal optages til revision f. eks. i folketingssamlingen 1965-66.

Jeg synes, der er mange ting her, som man ikke kan vide ret meget om. Jeg har prøvet at se på familiesammensætningen, om man kan sige det sådan. Men folketællingen for 1960 — perioden 1955-60 — har man endnu ikke kunnet behandle i statistisk departement; det skyldes et eller andet med elektronhjernen, der er meget i brug. Jeg mener altså, at vi i løbet af et par år med de forsøg, der nu gøres, med de erfaringer, der nu kommer frem, og med den udvikling, der forhåbentlig nu fortsætter i hastigt tempo i Grønland, vil have større mulighed for i hvert tilfælde at være sikre på, at den lovgivning, vi nu gennemfører, er i fuld overensstemmelse med det behov, der er i Grønland for en lovgivning af denne art.

Kirkogaard: På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag om børnetilskud i Grønland.

Hvis man ikke havde disse kontante børnetilskud i den øvrige del af landet, ville der efter min mening være for stor forskel på det økonomiske grundlag mellem familier med mange børn og familier uden børn. Denne forskel udligner vi hernede i nogen grad med et kontant børnetilskud, og det er sikkert lige så nødvendigt, at vi gør det i Grønland som i den øvrige del af vort land. Det skal efter min opfattelse være sådan, at også familier med beskedne indtægter kan have råd til at have børn, uden at det går ud over disse børn.

Se, når man ikke har noget særligt kendskab til grønlandske forhold — de sociale, erhvervsmæssige og økonomiske problemer — er det vanskeligt at tage stilling til